

Sag T-286/02

Oriental Kitchen SARL
mod
Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked
(Varemærker og Design) (KHIM)

»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om KIAP MOU som EF-ordmærke — de ældre nationale ordmærker MOU — afslag på registrering«

Rettens dom (Anden Afdeling) af 25. november 2003 . . . . . II - 4956

Sammendrag af dom

1. *EF-varemærker — klagesag — søgsmål for Fællesskabets retsinstanser — erklæring afgivet af ansøgeren om et varemærke, over for hvilket der er rejst indsigelse, hvorefter ansøgeren kun har til hensigt at anvende varemærket for en del af de heraf omfattede varer — ikke taget i betragtning*
[Rådets forordning nr. 40/94, art. 8, stk. 1, litra b)]

2. *EF-varemærker — definition på og erhvervelse af et EF-varemærke — relative registreringshindringer — indsigelse fra indehaveren af et identisk eller lignende ældre varemærke, der er registreret for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art — lighed mellem de omhandlede varemærker — kriterier — ordmærke bestående af to ord [Rådets forordning nr. 40/94, art. 8, stk. 1, litra b)]*
3. *EF-varemærker — definition på og erhvervelse af et EF-varemærke — relative registreringshindringer — indsigelse fra indehaveren af et identisk eller lignende ældre varemærke, der er registreret for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art — risiko for forveksling med det ældre varemærke — »KIAP MOU« og »MOU« [Rådets forordning nr. 40/94, art. 8, stk. 1, litra b)]*

1. Rettens vurdering af, om der består en risiko for forveksling i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker, skal angå alle de varer, der omfattes af varemærkeansøgningen. En begrænsning af den fortegnelse over varer eller tjenesteydelser, der er angivet i en ansøgning om registrering af et EF-varemærke, kan kun komme i betragtning, hvis begrænsningen gennemføres efter visse nærmere bestemte regler. Der skal således indsendes en begæring om ændring af ansøgningen i henhold til artikel 44 i forordning nr. 40/94 og regel 13 i forordning nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 40/94.

Der skal følgelig ikke tages hensyn til en simpel erklæring, der ikke overholder disse regler, og i henhold til hvilken sagsøgeren kun har til hensigt

at anvende det ansøgte varemærke for en del af de varer, som er omfattet af varemærkeansøgningen.

(jf. præmis 29 og 30)

2. I henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker ligner to varemærker hinanden, såfremt der efter opfattelsen i den relevante kundekreds i det mindste foreligger en delvis lighed mellem dem i en eller flere relevante henseender. Det er de visuelle, lydige og begrebsmæssige aspekter, der er relevante, og vurderingen af ligheden bør være baseret på helhedsindtrykket af varemærkerne, idet der især skal tages hensyn til de bestanddele, der har særpræg eller dominans.

I denne forbindelse skal der som det første led i prøvelsen tages udgangspunkt i princippet om, at såfremt ét af de to ord, der danner et ordmærke, såvel visuelt som auditivt er identisk med det ene ord, der danner et ældre varemærke, og disse ord hverken sammen eller hver for sig har noget begrebsmæssigt betydningsindhold for den relevante kundekreds, skal de pågældende mærker — når man ser på det enkelte mærke som en helhed — sædvanligvis anses for at ligne hinanden.

(jf. præmis 38 og 39)

3. For den kundekreds, der består af de endelige forbrugere af fødevarer, der bruges i det daglige i Det Forenede Kongerige, er der på det visuelle og det auditive plan en lighed mellem ordmærket »KIAP MOU« — der er søgt registreret som EF-varemærke for føde-

varer, der henhører under klasse 29 og 30 i Nice-arrangementet og er præsenteret i generelle vendinger — og ordmærket »MOU«, der tidligere var registreret i Det Forenede Kongerige for varer af samme eller i det mindste lignende art, der henhører under de samme klasser i Nice-arrangementet, således at den relevante kundekreds må formodes at antage, at fødevarerne med det ansøgte varemærke kan hidrøre fra den virksomhed, der er indehaver af det ældre varemærke.

Såfremt ligheden mellem de pågældende mærker er tilstrækkelig til, at der må antages at være en risiko for, at de forveksles, er det ansøgte varemærke udelukket fra registrering i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker.

(jf. præmis 37 og 40-45)